

193. Duhovna ustreznica dnevnim časom. Kdor služi oltarju, naj tudi od oltarja živ.

1 Zjutraj smo bili ob sončnem vzhodu že zunaj. Bil je jasen dan in sonce je vzhajalo čudovito čisto.

2 Z učenci sem opazoval lep prizor v naravi in Janez Mi je rekel: »Gospod, resnično ne vem, zakaj tako lepo jutro zmeraj vzbudi v meni tako prijeten in v mojem srcu zelo spodbuden občutek, opoldansko sonce me naredi povsem ravnodušnega, večerno pa bolj resnobnega in žalostnega! «

3 Jaz sem rekel: »To izvira iz človekovega boljšega in pravilnega življenjskega čutenja. Jutro je podobno človekovi veseli in nedolžni mladosti, zato tudi vsakega čistega in pravilno čutečega človeka razpoloži mladostno in vedro.

4 Poldne je podobno krepkemu možu, ki si mora v potu obraza služiti kruh; zato poldne tudi ne prebudi več tako nežnih čustev kakor jutro. Kajti v resni odrasli starosti se mladostna življenjska poezija konča; zamenja jo nekakšna zaskrbljena življenjska resnoba, ki v pravilno čuteči čudi res ne budi miline, ampak le nekakšno resnobnost; te pa srce nikoli ni posebno veselo, čeprav je potrebna za pridobivanje resničnega življenja.

5 In končno večer kot podoba zemeljske smrti in minevanja vseh stvari ne more na pravilno čutečo čud narediti drugega vtisa kot mračnega, čeprav je večer potreben prav tako kot jutro in poldne. Če za človeka ne bi bilo življenjskega večera, se zanj tudi življenjsko jutro nikoli ne bi moglo prebuditi in uresničiti.

6 Glej, v tem je vzrok tega, kar povsem pravilno občutiš; ne občutijo pa tega vsi ljudje enako! So namreč taki, ki jim je večer veliko ljubši od jutra; so celo ljudje, na katere naredi jutro zelo neprijeten vtis, poldne boljšega, najboljšega pa večer in posebno noč. Le da so ljudje, ki tako čutijo, večinoma sprevrženi in jih je težko naučiti česa boljšega ter jih spraviti na pravo pot vere in čutenja; kajti ti so si v tem svetu z vso pridnostjo nabrali le takšne zaklade, ki jih napada rja in jih požrejo molji. In ko so ti enkrat na tej točki, jih je težko prestaviti na drugo.

7 Zato tudi vsem vam povem: V tem svetu si ne nabirajte takšnih zakladov, ki jih uničuje rja in jih zlahka požrejo molji! Tudi ne skrbite za prihodnji dan, kaj boste jedli in kaj boste oblekli! Dovolj je dnevu njegova skrb. Oče v nebesih natančno ve, kaj potrebujete. Poglejte vrabce na strehi in cvetlice na poljih! Ne sejejo in ne žanjejo in vendar jih Oče v nebesih najobilneje oskrbuje z vsem. Ali vrabci nimajo svoje obleke in svoje hrane, in ali niso cvetlice na polju oblečene lepše, kot je bil Salomon v vsem svojem sijaju? Mar niste vi veliko boljši kot vrabci, ki jih kupujejo ducat za pfenig, in boljši kot trava na polju, ki danes še cveti, jutri pa jo pokosijo, nato posušijo in kot slabo krmo za živino vržejo v peč in sežgejo?! In zdaj, ko ste to izvedeli od Mene, se tako tudi vedite in se ravnajte po tem, tedaj boste kot Moji izvoljeni učenci dobro obstali v svoji službi!

8 Saj je Mojzes rekel, ko je določil dajatev desetine za Levijev duhovniški rod: 'Kdor

oltarju služi, naj tudi živi od oltarja!' In Jaz vam zdaj pravim isto, četudi z drugimi besedami. Zato pa sem zdaj tudi govoril le vam in za vas in s tem nočem dati nobene zapovedi, po kateri naj ne bi nihče več obdeloval polja in nikoli več gojil in sadil vinske trte v vinogradu, ampak velja to le za vas kot izvoljene delavce v Mojem duhovnem vinogradu. Drugim namreč govorim: Kdor ne dela, naj tudi ne je! Kdor pa išče Moje kraljestvo in njegovo pravičnost, temu bo, tako kot vam, vse drugo dodano kot svobodni dar.«

9 Tedaj se Mi je posebno Janez zahvalil za ta nauk in Me vprašal, ali naj to tudi zapiše.

10 Jaz pa sem rekel: »Prav gotovo, toda predvsem le za vas in vaše naslednike; če bi to veljalo za vse ljudi, bi bilo na zemlji kmalu zelo pusto.«

[Jakob Lorber](#)

[Janezov veliki evangelij, knjiga 6](#)